

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rosa In Hieme

Mertz, Martin

Antverpiæ, 1627

Vitæ Wilhelmi Rothensis Liber Tertivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42750

VITÆ
WILHELMI
ROTHENSIS
LIBER TERTIVS.

CAPVT I.

*Angelus VVILHELMO apparens mor-
tem prænuntiat.*

POSTQVAM ergo suprâ expli-
cata ratione VVILHELMVS
vix alterum annum Dilingæ
in studijs commoratus ad
summum quasi sanctitatis fa-
stigium peruenisset, quadam vice coram
Cruce (de qua suprâ) diutissimè ac deuo-
tissimè oranti Angelus cælesti gloria ac
splendore præfulgidus apparuit, Domini-
que famulum conseruum suum consola-
tus & affatus, inter reliqua corporis solutio-
nem breuî ei instare edocuit. Quo ex tem-
pore VVILHELMVS solito magis orationi
alijsque deuotis exercitijs insistens, ad futu-
ræ mortis agonem velut prouidus palæstri-
ta iam tum se parare incipiebat; vt Sponso
F suo

82 VITA WILHELMI ROTHENSIS
suo tantis desiderijs amato & quæsito, lam-
pade pariter ac oleo instructus, obuius pro-
cedere quantocyùs feliciter posset. Inde et-
iam sensim peiùs corpore habere, atque in
lentam ægritudinem delabi cœpit. Quod
cùm Rothum denuntiatum esset, Præsul
impensè VVILHELMVM diligens, ma-
gnamque in eo spem positam habens, à stu-
dijs auocatum domum redire iussit; vt ibi
ex morbo leuatus, feliciùs postmodum
meliusque cœpta studia profèqui posset.
Sed supremi in cælis terrisque Dictatoris
nutu (qui famulo suo, ne temporis & ho-
minum iniquitas ac malitia immutaret cor
illius, tempus illud fatale & vltimum esse
volebat) accidit, vt ægritudo semper in de-
terius laberetur, maioraque in dies augmē-
tā caperet; & quamuis Medicorum consi-
lia auxiliaque nequaquam deessent, nihil
tamen obtineri potuit: frustra nimirum
humana, ad cursum diuini consilij super sa-
lute mortalium sistendum, adhibentur.

C A P V T I I.

Exercitia tempore ægritudinis.

QVAMVIS autem grauibus premere-
tur doloribus, & lenta tabe corpus
afflictum deperiret; nihil tamen ille de so-
lito

lito vitæ feruore ac sedulo exercitiorum studio remisit. Ipso sanè fatalis morbi tempore, expansis in modum Crucis brachijs, diutissimè orans deprehensus fuit; & adeò quidem feruidè ac cum tanto deuotionis sensu, vt ad se ingressos ac propiùs astantes penitus non aduerteret, vti duobus præsertim ex alio Cœnobio Rothum appulsis Fratibus, & ad eum inuisendum hypocauftum in quo decumbebat ingressis, contigit: quod postmodum alijs crebriùs de ipso narrarunt, in magnæ eius deuotionis & feruoris argumentum, Rosarij sphærulas precatorias semper manibus circumferebat, & quocumque ingrederetur, vbicumque cõmoraretur, Virgini immaculatæ Dominæ suæ clementissimè, cuius seruitio totum iam inde à puero se mancipauerat, rosas illas Angelicæ Salutationis, cum intermedijs Orationis Dominicæ violis, ex intimo corde & inflammato pectore assiduus offerebat.

CAPVT III.

Patientia eius in morbo sufferendo.

IN omni VVILHELMI vita supra reliquas virtutes vniuersas constans & magnanimis Patientia facilè semper præeminere visa fuit: circa graues tamen morbi

84 VITA WILHELMI ROTHENSIS
afflictiones potissimum enituit : tantam
enim in vltimum vsque mortis punctum
tenuit, vt si quandoque (quemadmodum
Magistro eius accidit) quis ad eum com-
monendum accessisset, vt patienter se ha-
beret, C H R I S T I Sanctorumque exem-
pla proponens, ægrè quodammodò ferens
responderet: Ah quid me ad cultum pa-
tientia cohortamini! indignum profectò
est, C H R I S T O sacratum, eiusque sacris
legibus imbutum, ad hanc virtutem com-
monitione indigere: nullus certè C H R I-
S T I seruus ad hanc commonefaciendus;
ipse per se vt id præstet, curare debet. Ita
scilicet patiens VVILHELMVS hanc nobi-
lem virtutem sibi propriam fecerat, tan-
taque consuetudine deuinxerat, vt indi-
gnum reputaret quemquam Christianum
hominem ad eam commoneri debere.

C A P V T I V.

Angeli cum eo Horas persolunt.

PER singularem & altissimam corporis
animique integritatem, nec non reli-
quas perraras ei ætati virtutes, in tantam
cum Angelicis mentibus familiaritatem
ac consuetudinem venerat, vt ægritudinis
suae tempore, cum stas Ecclesie iuxta Or-
dinis

dinis sui ritum Preces (quas Horas Canonicas appellamus) Domino suo solus psalleret, quod deuotissima semper feruentissimaque mente praestare solebat, Angeli ad eum caelo delapsi alterna^o cum eo voce eas percurrerent, ac gratissimum chorum constituerent. quod mira ipse simplicitate Magistro suo fassus, dicebat, eos (Angelos intelligebat) ad se venire, Precesque Horarias secum recitare, ac subinde se, subinde verò ipsos citius tardiusque versus absolueret; vt ita alteri alteros, vsque dum & ipsi absoluerint, praestolari necesse habeant.

C A P V T V.

Beata Virgo apparet ei.

WILHELMVS itaque aegritudinis tempore impeditus, quò minus statis Chori psalmodiis, quibus cor eliquari senserat, interesset, ne omni spiritus dulcedine, fructuque (vt sibi videbatur) priuaretur destituereturque, saepius Sacellum dextro Chori lateri iunctum (nunc in campanile mutatum visitur) ingredi, ibique Fratres Psalmos percurrentes alacriter attendere, ipse etiam deuotis precibus aut pijs contemplationibus animum suum pascere, caelumque pulsare studuit. Quadam igitur vice sub

86 VITA WILHELMI ROTHENSIS
Completorij nocturno decursu illic sacra
coram icone in genua prouoluto & arden-
tissimè precanti sistit se Virgo beata Domi-
na nostra clementissima, alloquitur, famu-
lumque suum mirificè exhilarans, & suprà
quã dici possit cælesti dulcedine inebrians,
mirabile amoris incendium in eius pectore
excitauit, & languore quodam sui longè
quàm antè ardentiori æternitatisque vali-
dè vulnerauit; sicque dulciter affectum ac
consolatum dimittens, disparuit. Qua ex re
animus VVILHELMI totus ab humanis
abstractus, in Deū Deiparamq; vnicè sem-
per defixus mansit. Cognouimus autem ist-
hoc ex relatu R. P. Georgij Kurtz Cōfessarij.

C A P V T V I.

Prædicat obitum suum.

Eo die, qui VVILHELMO vltimus in
hoc mundo fuerat, manè, antequam ad
pensum sacrum antemeridianum absol-
uendum accederent, Patres & Fratres ad
eum tamquam moribundum frequentes
coierant, coram eo (vti Ordini mos est)
humi in genua prostrati oraturi: quos
VVILHELMVS intuitus tantùm, securos
abire iussit, priusque diuinum Officium
Deo persolvere: non enim iam, sed tunc
primùm

primùm se ex mortali hac vita in cælestem à Sponso suo euocandum ; quod & contigit. Ita famulus Domini obitum suum Fratribus antè prædixisse fuit repertus.

CAPVT VII.

Placidè in CHRISTO obit.

CVM itaque obitus hora, quæ fuit circa decimam diei, iam adesse festinaret, subitò VVILHELMVS, oculis suauiter in dextram directis, in diuturnam rapitur ecstasim, in qua Deiparam, DD. Catharina & Barbara latera stipantibus, vidisse dicebatur, & satis etiam notari ac deprehendi potuit. Sed is totus dulcedine animi liquefactus, ad se reuersus vix dum fuerat, cum subitò candelæ pro more ad mortis horam accensæ in oculis coràm adstantium extinguuntur : post aliquantum verò temporis, VVILHELMO in mortis agonem ingresso, vltro iterùm accensæ lucere cœperunt ; quod Angelicis factum manibus, sicut & prius diabolicâ inuidiâ, nequaquâ ambigimus. Hac ergo ratione pius & sanctus Frater inter spiritualis Patris sui Georgij Kurtz cõplexus viâ vniuersæ carnis ingressus, placidè in CHRISTO obiit quinto Kal. Aprilis, anno à salute humano generi restituta 1588.

CAPVT VIII.

*Corporis grata forma, & fragrantia
post mortem.*

DEFUNCTI WILHELMI corpus, non vt aliorum assolent, fœdæ formæ horribilisque aspectus fuit: sed facies antea ob summam mortificationis vim ac grauitatem assidue subpallida, hîc velut virginea, non ad horam vnam alteramve dumtaxat, sed in sepulchrû vsque, visum fuit pulchrè rubescere: os non diductum, sed elegantius viuo dispositum: oculi non horridi, sed viuidi, pellucidi & iucundi: tota corporis ac inprimis faciei compositio tam venusta, tamque decora ac grata, vt quotquot ad eum ingressi essent, viuere illum ac melius quàm vnquam affectum esse certò æstimerent, nisi defunctum alij assererent. Nullum porrò vel minimû fœtorem corpus tam diuturno & lento morbo malè conflictatum profundebat; sed miram fragrantiam, ac suprâ quàm dici possit suauem ex se efflabat odorem: quem multi cum magna animi admiratione ac dulcedine se percepisse testati sunt, vt mihi vnus ex Patribus retulit, mea adhuc ætate superstes.

CA.

CAPVT IX.

VVILHELMI *sepultura.*

CORPVS defuncti ex laudabili recepto more feretro, quod nigro panno alba Cruce intersecto contectum fuit, impositum, & ex infirmorum domo, Cruce & post eam Patrum Fratrumque supplicatione praecedente, ac lugubre carmen concinente, in maius templum est delatum, ad pedes & caput cereis collocatis. Inde Horaria mortuorum Preces pro eo decantatae: postera verò die recitatis reliquis consuetis demortuorum Orationibus, & SS. Missae Sacrificio cantato, solemani nostri Ordinis ritu in ambitu principe loco inter reliquos tumulatum fuit. Ad eius sepulchrum parietibus à quibusdam VVILHELMI studiosis Fratribus non tam inscripta quam insculpta quaedam huc apponere volui: quorum est illud ex Sacris literis petitum, & verè in VVILHELMO completum: *Raptus est ne malitia immutaret intellectum, & fictio deciperet animam illius.* Illud itidem indidem desumptum: *Consummatus in breui expleuit tempora multa.* Vltimum hoc est:

VVILHELMVM quisquis non deslet morte peremptum,

Neptuno hic genitus, durior est chalybe.

CAPVT X.

*Magnifica aliorum de VVILHELMO
testimonia.*

PRÆCLARA sunt & magnifica eloquia quæ ab alijs ei attributa fuere; in primis à doctissimis Societatis IESV Patribus, & præcipuè Corycæo illo & principe fautore Monasteriorum ac omnium Religiosorum parente R. P. Iulio Priscianensi, Collegij S. Hieronymi in Dilingana Academia quondam Rectore dignissimo; cuius testimonium tantò lubentius amplector recipioque, quantò præclara doctrina & rara vitæ sanctitate fuit nobilior. Is præterquam quòd VVILHELMVM in viuis adhuc *hominem non hominẽ sed Angelum* appellare non dubitavit, cùm Rothum post eius obitum quadam vice deuenisset, vnicè dilecti filij sui & famuli Domini tumulum monstrari sibi petijt, ad quem à R. P. Ioanne Feeg adductus, animo oculisq̃ue in cælum sublatis, isthæc in verba prorupit: *Verè hic Frater benediãtam habuit animam.* Magnum etiam illud quod suprâ attigi, à R. Præceptore eiusdem Societatis Presbytero eidem datum elogium, quòd scilicet Bonus is Frater plus proficeret suis orationibus,

ORDINIS PRAEMONST. 91
nibus, quàm reliqui discipuli vel diurnis ac
nocturnis vigiliis, summæque contentio-
nis studijs; quin ille idem doctrinæ iuxtà ac
vitæ vir integerrimæ, nostris Fratibus Re-
ligiosis post aliquot annos studiorum caus-
sa eò missis, *Angelum pacis* eum vocitare
solebat. Eiusmodi nomina plura ex vitæ
suæ ratione apud eosdem Patres sortieba-
tur, præcipuè quòd *Virgo verecunda* passim
audiret. Grandia de eodem, sed in eum-
dem scopum collineantia, perhibuere te-
stimonia nostrates, R. P. Georgius Kurtz à
sacris VVILHELMO Cõfessionibus, quem-
que vt Angelum cælitus delapsum suspi-
ciebat, amplectebatur, ac miro honore
amoreque prosequabatur; R. P. Ioannes
Feeg eius sedulus Magister, nec minùs
amans obseruansque; R. P. Ioachimus Gie-
teler (qui ei ægritudinis tempore necdum
Sacerdos inseruiuit, quemque VVILHEL-
MVS vnicè dilexit & commendatum ha-
buit) postea factus Abbas anno 1611. zelo
disciplinæ Canonice & Norbertinæ ac sa-
lutis aliorum flagrantissimus. Quin & ipsi
persecutores graue ei testimonium dixe-
runt: vix enim VVILHELMVS (mirum &
stupendum dictu) ex hac vita in cælestes
oras discesserat, corporis ergastulo solutus;
cùm illi, nescio qua occulta vi tacti, mise-
rabiliter

92 VITA WILHELMI ROTHENSIS
rabiliter quæ in sanctum & innocentem
Domini famulum designarant lamentari,
ac quasi omni lætitia adempta numquam
non lugere, illudque vnicum suspirare, vt
malè in illum designatorum veniam obti-
nere mererentur. Quo vno fatis hominis
sanctitatem mihi testati esse videntur: quip-
pe eius etiam precibus adscribendum vi-
detur, quòd post VVILHELMI obitum
ita pœnitudine acti ad frugem redierint.
Claudent hoc caput librumque Sorores
Horti S. Mariæ in Memmingen Ordinis
S. Francisci, & disciplinæ rigore & vitæ in-
tegritate laudatissimæ, quibus noster hic
VVILHELMVS à teneris vnguiculis optimè
notus & commendatus fuit, vt quæ ei in
tenera ætate & ad Religiosum statum au-
ctrices fuerint, & ad varia pia exercitia as-
sumenda ac frequentanda induxerint: ha-
rum literas penes me habeo, quibus mihi
statum integerrimi Iuuenis & innocentiam
testari voluerunt: eas fideliter in Latinum
conuersas huc adscribere lubuit.

Exemplar literarum.

I E S V S. M A R I A. F R A N C I S C V S.
GRATIAM celestem, auxilium, asisten-
tiamque impetiat nobis Pater misericor-
diarum, & Deus totius consolationis, quate-
nus

nus elapsum annum veterem benè claudentes ac in Deo finientes, nouum ingredientē prompta volūtate, incenso fernore & feruida deuotione ritè feliciterq; auspicemur, vt hīc in mūdo ita in spiritali nostra uocatione ambulemus, vt aeternam consequi possimus gloriam.

Quod uestram, Reuerende & Religiose Domine, petitionem attinet, nouerit nobis omnibus F. VVILHELMVM Eiselin optimè fuisse notum. Is Meindelheimō oriundus erat. Habuimus hīc nobiscum Sororem senio confectam, quae illius parentes probè nouerat: panno negociari solebant, homines probi & Dei timore aēti. Sublatis illis ex hoc mundo pestilentiae morbo, qui tum grassabatur, puer huc Memmingam ad frequentandas scholas applicitus, & Parocho cuidam Georgio Harer appellato in conuictum commissus fuit. Ad cuius etiam, utpote in Monasterio Roth plurimum commendati, preces ac intercessionones, puer supradictus ab Admodum R. in Christo P. ac D. D. Martino Erman felicis recordationis Abbate in Cænobium fuit susceptus. Qui dum scholas frequentauit, satis feliciter profecit in literis: vitam semper probam, honestam, humilem ac studiosam duxit, libenter super rebus spiritalibus ac deuotis collationibus sciscitatus & collocutus. Quare Sorores nostrae eum assiduè hortari ac animum adde-

re,

94 VITA WILHELMI ROTHENSIS
re, & Religiosa vita amorem desideriumq³ pa-
rere studuerunt, quàm securè homo Deo dica-
tus in sua vocatione viuere possit explicantes.
Quæ omnia intimo animo complexus, seriò se-
cum meditabatur & mente voluebat: omnia
etiam exercitia, quibus Sorores ad vnum-
quemque festum diem vtuntur, auidè arri-
puit: in primis Pallio B. Virginis recitando
(sunt certæ Rosarij preces) multùm stu-
duit deditúsq³ fuit: nullum tempus vquam
inutiliter transegit. Est illi germana soror in
Monasterio Monialium S. Ursulae Augusta
Vindelicorum; quæ & ipsa magna integra-
tis Soror etiamnum superstes viuit. Nouerat
optimè hunc VVILHELMVM, semperq³ ma-
gni fecerat, felicitis memoria R. P. Georgius
Kurtz vestri Cænobij Prior. Quodam tempore
de illo F. VVILHELMO narrari audiuimus,
eum in primo B. Virginis Sacro (quemadmo-
dum vsu receptum est, vt quotidie illud à Fra-
tribus iunioribus decantetur) cantato adeò de-
uotione absorptum fuisse, vt prorsus corporis
sensuumq³ functione destitutus esset. Mortis
item agone instante cereos subito extinctos,
mox cum ipse agonem inciperet ultrò reaccen-
sos & ardentis ei luxisse, certa fide accepimus.
Eiusmodi complura R. P. Georgius Kurtz su-
pradiçtus nobis enarrare solitus erat. Patri-
bus & Dominis Iesuitis conuersatio eius ne-
quaquam

quaquam erit ignota: quia scilicet quamdiu
 Dilingæ commorabatur, semper boni nominis
 ac fame strictæq; ac austeræ vitæ fuit; cuius
 immortalis præmio absque dubio in celis eter-
 num iam fruitur ac gaudet, Deumq; pro nobis
 exorat. Nec plura. Diuinæ ac virginæ B. Ma-
 riæ protectioni vos committo, meq; cum spiri-
 tualibus filiabus meis R. V. deuotis precibus
 commendo. Data Memmingæ 23. Decembris,
 anno Christi 1613.

R. V^a fidelis apud Deum exoratrix

*Soror Catharina Zislerin, Præfecta
 in Horto S. Mariæ.*

Hiscæ tam magnificis testimoniis VVIL-
 HELMI nostri sanctitas asserta corroboratur,
 ac clarior illustriorque redditur: non
 enim ita constituti sumus, vt tam constan-
 ter aliquẽ extollamus & prædicemus, nisi
 insignia eius merita ac præclara facta ad id
 nos quasi impellant, quippe qui facilius et-
 iam de benè meritis detrahere, quàm iisdẽ
 gloriæ aliquid falsò attribuere soleamus.

E P I L O G V S

Ad Fratres suos Nouitios.

HABETIS, Fratres unice mihi dilecti,
 commilitonis vestri, & quem vobis an-
 tesigna-

96 VITA WILHELMI ROTHENSIS
resignatum dudum quasi elegistis, ac ducem
exoptastis, mores vitamq; stylo breui, licet ru-
di, non tam depictam quam adumbratam: ea
ita fruimini, ut me mei laboris in scribendo,
vos vestri in legendo numquam pœniteat, sed
ut utrisq; salua sint sua prœmia. Si quid porrò
in ijs quod arrideat offenderitis, DEO VVIL-
HELMOq; adscribite; si quid quod displiceat ac
aures vel animum offendat, virium mearum
imbecillitati, ingenij tenuitati, temporis exi-
gua intercapedini (qua meritò ab opere hoc
oneroso me abstraxissent, nisi summus in
VVILHELMVM amor, vestraq; importuna
etiam preces ac cohortationes vel inuitum ad
id impulissent) annumerate, & facilem ve-
niam concedite. Vnum porrò est quod vos, ut
filios meos vnicos ac tenerè in CHRISTO &
B. Virgine dilectos, multùm summè que exora-
tos velim, ut scilicet VVILHELMVM hunc
velut ideam ac speculũ vitæ Religiosè & san-
ctè instituendæ vobis statuatis, frequentesq;
in eum obtutus figentes, & hostium quascum-
que machinationes fortiter eludatis, incurso-
nes viriliter sustineatis, & mortalia omnia
mascula mente animosè triumphetis: sic enim
vobis aternam in terris laudem ac famam,
& immortalẽ in calis gloriam ac coronam
parabitis.

EL O.